

[Jørgen Jensen.]

deligt, at det er en meget lille del af arbejderklassen, som vil få noget ud af dette mæglingsforslag. Derfor er det også en del af »demokratiet«, når man herindefra lovgiver mod arbejderne, forhindrer dem i at forhandle deres løn- og arbejdsvilkår og så samtidig påtvinger dem et mæglingsforslag som det, der ligger her.

Tyroll (VS):

Jeg synes, der kan være anledning til at holde fast i, at det, der efterhånden er blevet socialdemokratiets mærkesag rundt omkring i fagbureaukratiet og altså også her i salen, er spørgsmålet om fastlæggelse af nogle indkomstpolitiske rammer i illusionerne om at få kapitalismen under kontrol. Vi har set, hvordan det allerede er besluttet, sådan set for nogle år siden, idet man fra LOs side – fra den øverste ledelse, man har jo fra socialdemokratiet kontrollen over det øverste bureaukati i fagbevægelsen – har sagt, at det skal være den indkomstpolitiske linje, der skal være sagen. Når dette forum siger det, ja, så mener man også, at det er hele fagbevægelsens sag, der dermed bliver udtrykt, uanset at man altså har måttet kaste sig ud i nogle aktiviteter for at nedgøre de aktiviteter, som arbejdspladserne har haft oppe at stå.

Vi har set, hvordan man fra socialdemokratiet i LOs top har sagt, at det tidspunkt, hvor der skal komme lønforbedringer, det er ved overenskomstforhandlingerne. Man skal modvirke – for dér har arbejdsgiverne været for bløde i knæene – at der opnås resultater imellem overenskomstforhandlingerne, og vi har da også set forskellige bestræbelser som følge heraf i retning af at få nedgjort de kampaktiviteter, der har været for at fastholde de løn- og arbejdsforhold, man har tilkæmpet sig. Vi har set, hvordan socialdemokrater rundt omkring i fagbevægelsen sågar har grebet til det middel at bruge eksklusionstrusler over for egne medlemmer i fagbevægelsen for at få stoppet deres aktiviteter, for at få stoppet deres muligheder for at modvirke den indkomstpolitiske linje, som man stadig væk fra socialdemokratiet hævder er hele fagbevægelsens.

Vi har også set, hvordan man fra socialdemokratiet bruger denne kombination, at man dels er placeret herinde i regeringsmagten, dels har kontrollen over fagbureaukratiet i LO, til at få gennemført en mere udvidet indkomstpolitisk linje, som det lå i augustforliget, og som

man altså samarbejder med borgerlige partier om.

Vi har set, hvordan man, når det drejer sig om den del, der hedder lønrammen i augustforliget, søger at køre den igennem på hårdhændet vis i forbindelse med overenskomstforhandlingerne. Vi har set, hvordan der er blevet foretaget frasortering i de enkelte forbund, efter at man har haft et møde i LOs repræsentantskab. Den øverste ledelse, hedder det sig – ja bevares, men den reflekterer ikke særlig meget af det, der foregår ude på de enkelte arbejdspladser. Man lagde op til, at det, der skulle være fagbevægelsens linje, var en overholdelse af augustforligets rammer, og dermed forpligtede forbundene i LO sig ved en enstemmig beslutning om at overholde denne ramme til at frasortere arbejdspladsernes krav. Det er jo også det, vi har set er sket. Vi har set, hvordan f. eks inden for Metalarbejderforbundet 7 af 8 distrikter som led i bekæmpelse af arbejdsløsheden har haft 35 timers kravet med, og hvordan man så fra forbundsledelsens side har frasorteret disse krav – altså før man overhovedet kom i forhandling om dem.

Det taler sit eget tydelige sprog til de enkelte medlemmer ude på arbejdspladserne om i højere grad at holde øje med, hvilken samlet politik det er socialdemokratiet står for i dansk fagbevægelse.

Dernæst kan man sige, at det er jo ikke alt, som man ligefrem vil sætte til afstemning. Andre ting i augustforliget har man forsøgt at køre igennem ad andre kanaler. Det drejer sig om det angreb på dyrtidsreguleringen, som man er ved at foretage her i folketinget for øjeblikket, og som der lige har været en afstemning om. Det drejer sig om, at de enkelte arbejdere nu skal til at finansiere deres egne dyrtidsportioner og lægge dem over til en højst foruroligende skæbne i ATP-fonden. Også her foretager man altså nogle direkte indgreb imod de krav, som har været fremme fra arbejdspladsernes side om forbedringer af dyrtidsreguleringen.

Der kunne påvises en lang række måder, hvorpå man i et topstyret bureaukati fra socialdemokratiets side forsøger at udøve sin kontrol over den danske fagbevægelse. Jeg mener, der er anledning til at opholde sig ved disse ting, og der er anledning til, at venstrefløjens indtager en mere markant holdning over for de linjer, der her kommer til udtryk, og at man finder ind i et enhedsarbejde for at få ændret